

EL CEP I LES SARMENTS

per HANS URS VON BALTHASAR

Jo sóc el cep i vosaltres les sarments. Heu florit de mi: ¿us estranyeu si una gota del meu cor s'infiltra en tots els vostres sentits i en els vostres projectes? ¿Us admireu si els pensaments del meu cor s'infilten suaument en el vostre cor mundà? Si us parlo baixet, a l'orella, i dia i nit sentiu un murmuri i noteu una atracció? Cap a l'amor que vol sofrir, cap a l'amor que, junt amb el meu, salva? ¿Que sentiu el desig d'exposar la vostra vida i totes les forces, de posar-les en perill pels vostres germans? ¿I de completar en el vostre cos el que encara manca al meu sofriment, el que encara ha de mancar mentre no hauré sofert la meva passió en tots els seus membres i extremitats? Perquè, naturalment, ningú de vosaltres no és salvat sinó a través meu, però jo no sóc el salvador total, sinó unit amb cadascú de vosaltres. ¿Voleu completar amb mi la gran transformació, construir el Regne del Pare?

¿Voleu viure el meu pensament, el pensament d'aquell que no es va arrapar a la seva forma de Déu, sinó que se'n buidà i començà a expansionar-se en un sentit de servei i d'humilitat i es féu obedient fins a la mort en la creu? Voleu? Perquè la meva obra ha d'acomplir-se en vosaltres i només serà acomplerta quan el meu cor bategarà en el vostre, i tots els cors, sotmesos i dòcils, bategaran junts en el meu, vers el Pare. Voleu? Però no, no ho voleu encara. Encara ho refuseu. Encara em deixeu plantat. Encara penseu: És ell el salvador, no pas nosaltres! És veritat, el sóc jo, i sagnaré i expiaré fins que ho entendreu. I, encara que us hi oposeu, sou vençuts enmig de la vostra resistència, la vostra solitud implorarà tenir-me i la vostra oposició corrupta em reconeixerà. [...]

La meva gràcia sempre és fèrtil, i el meu obsequi és la gràcia d'obsequiar els altres. El meu tresor radica en la prodigalitat, i només em posseeix qui em reparteix. Jo sóc el Verb, la Paraula, ¿com es pot posseir una paraula, sinó pronunciant-la?

Jo sóc el cap, vosaltres els membres. El que penso i medito és el que heu de presentar i fer. Amb vosaltres, que sou les meves mans i els meus peus, vull recórrer el món i transformar-lo. El pla és invisible en el cervell, però el cos li fa prendre forma, fase rere fase. Quan jo, un home entre tants, caminava, desapercebut, per les contrades de Judea, qui podia saber qui era jo? Aquell home només era el germen de mi mateix, però encara no havia nascut. Fins a la creu no van ser sentits els dolors de la meva naixença, i ressuscitant vaig entrar jo, la llum del món a la llum del món. Esdevingut invisible en la meva ascensió, vaig penetrar al món com a ànima i esperit, i creixent en edat i saviesa en les ànimes i esperits, començava a mostrar la meva plenitud. I segons el regne del meu esperit us concediré que us enfortiu notablement a través del meu esperit d'acord amb l'home interior; que jo, a través de la fe, visqui en els cors i que vosaltres arrelats i endinsats en l'amor, conjuntament amb tots els sentits vulgueu mesurar la meva amplada i la meva llargada, la meva alçada i la meva profunditat; que el meu amor que supera tot concepte, esdevingui visible; finalment, que la plenitud de Déu us ompli completament. Així el meu cos es perfeccionarà en el servei mutu dels seus membres, fins que tots junts arribarem a la meva edat viril perfecta, a la plena maduresa del meu cos d'home.